

ZA KOGA POSTOJIMO?

Vjerojatno se naši vjerni čitatelji pitaju zbog čega "Glasnik" svaki mjesec sve više kasni. Vrlo mi je teško to napisati, ali osnovni su razlog financijske teškoće koje proizlaze iz neredovitog plaćanja. Osim prvog broja, koji je bio besplatan, do sada smo tiskali i distribuirali 14200 brojeva "Glasnika". Od toga smo, do sada, uspjeli naplatiti manje od polovice. Moram naglasiti da cijelo uredništvo radi bez ikakve naknade. Cjelokupni materijali od pisanja, prepisivanja, lektoriranja, prevođenja itd. rada su potpuno bez ikakve naknade, uključujući i fotografije, naslovne stranice itd. Svatko tko je ikad pokušao izdati bilo kakve novine znat će što to znači. To je ogroman i zahtjevan posao. I sve ovo, vjerujte, ni ne bih spominjala da smo u velikoj "vojsci" medicinskih sestara izazvali želju za suradnjom na pravi način i za kreiranje sestinst-

RIJEČ UREDNICE

va u Hrvatskoj uopće. Ako u Hrvatskoj ima 20000 medicinskih sestara, a ni 10% nije u pravom smislu zainteresirano za "Glasnik", to jedino mogu tumačiti kao urednički promašaj. Spominjati 10 kuna mjesečno kao izdatak za "Sestrinski Glasnik" za mene je neprihvatljiv razlog.

Ako medicinske sestre ne koriste svoje glasilo da bi i drugima dale do znanja da znaju što žele, da vide što ne valja, da konstruktivno predlažu, da sudjeluju u oblikovanju javnog mnijenja o sebi i profesiji znači da je grupa koja se upustila u izdavanje "Glasnika" cjelokupnu situaciju krivo procijenila.

Ovdje moram ipak jasno istaći da imamo jedan broj kolegica koje, uz vrlo korektno izvršavanje obaveza, kvalitetno i pišu i redovno šalju svoje priloge. Posebno se zahvaljujemo svim pretplatnicima koji zapravo održavaju izlaženje "Glasnika".

U prvom redu želim se zahvaliti Općoj bolnici u Slavonskom Brodu, Požegi, Varaždinu i HSSMS-MT bez čijih uplata bi već prestali tiskati "Glasnik". Na žalost klinički bolnički centri i gotovo sve kliničke bolnice, ukupno gledajući, pokazuju manji interes od manjih bolnica i pojedina. Broj koji je naručen od primarne zdravstvene zaštite gotovo je zanemariv. Čini mi se nepoštenim da ovaj vjerni, manji, broj sestara omogućava izlaženje "Glasnika" za onaj dio kojeg to zapravo ne zanima. Osobno se nalazim u velikoj nedoumici. Preuzimajući veliki posao izlaženja "Sestrinskog Glasnika" zajedno s malim brojem entuzijasta, gotovo sam bila sigurna da barem polovica od 20000 sestara jedva čeka svoje glasilo. Sada mi je teško prihvatiti činjenicu da to nije tako, zapravo da je puno gore. Glasnik je, naravno, u direktnoj vezi s HUMS-om i on bi trebao biti "slika" jedne Udruge koja traži svoj status i mjesto u sustava zdravstva i cjelokupnog društva uopće.

Usudim se, na kraju, upitati većinu medicinskih sestara Hrvatske, zar zaista misle da postoji čarobnjak koji će to učiniti mjesto njih i, k tome, još besplatno.

Još jednom - isprika svim vjernim čitateljima i suradnicima

Dragica Šimunec